

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1725. usque ad annum 1728

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1784

VD18 13322648

§. 1. Cardinalis Noaillius ad acceptandam Constitutionem Unigenitus
vehementer sollicitatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67667)

Sæc. XVIII.
A. C. 1727.

HISTORIÆ
ECCLESIASTICÆ

CONTINUATÆ.

LIBER CCXXIV.

BENEDICTUS XIII. PONTIFEX MAXIM.
CAROLUS VI. ROM. IMP.

§. I.

*Cardinalis Noaillius ad acceptandam
Constitutionem Unigenitus vehe-
menter sollicitatus.*

Postquam Cardinalis Noaillius me-
liuscule sese habere cæperat, nil
intentatum reliquerant ejus Amici,
ut illum Sacræ Sedi per debitæ sub-
missionis obsequium reconciliarent.
Præprimis minitabantur nonnulli,
ipso etiam invito adjungendum esse
Coadjutorem, & Pontificem contra
ipsum Instructionem proxime edituram
Constitutionem, qua ejus, uti olim
Quesneili errores damnarentur. Ex-
ponebant alii, Præsulum quampluri-
mos in præfatam ejus Instructionem

D d 2

ve

Sæc. XVIII. vehementius exardescere, jamque
 A. C. 1727. prælo parata habere sua, ut vocant,
mandata, quibus Noaillii doctrinam
 acriter impugnarent. Urgebant alii
 Cardinalem, ut tandem ad summi
 Pontificis & Sacræ Congregationis
 mentem, suam vulgaret declarationem,
 cujus quoque ideam conficiendi nego-
 tium in sese receperat Couetus Cardi-
 nali alias amicissimus. Ad hæc Noail-
 lius sese haud difficilem quidem exhi-
 buit, displicuit tamen Coueti idea,
 eoquod in ea omnes illi, qui Constitu-
 tionem nondum recepissent, vehemen-
 tius objurgarentur, nimisque aperte
 decideretur, Bullam *Unigenitus* pro
 Regula fidei esse habendam; quapro-
 pter Pater de la Borde aliud protulit
 scriptum, in quo declaratum, hac
 Constitutione nequaquam veritates fi-
 dei damnari, sed duntaxat exigi, ut
 ore & corde credatur, quamlibet ex
 Cl. Propositionibus promerita censura
 fuisse perstrictam, Perlecta hac idea
 Noaillius illam P. de la Tour supremo
 Patrum Oratorii Præposito, Vivantio
 Cancellario, Coueto, Guereto, aliis-
 que communicabat, ut hi suam desu-
 per mentem aperirent. Ex his igitur
 Vivantius & Gueretus opponebant,
 haud sufficere, ut crederetur, quod
 Constitutio fidei veritatibus non ad-
 versis

versetur, & quod Quesnelli errores merito damnati fuissent, sed insuper exprimendum esse, quod ea ab universa Ecclesia fuisset acceptata, & quod Noaillius Ecclesiae doctrinam in eadem Constitutione contineri palam profiteretur, ac denique acceptationis formulam Anno 1714. a Clero Gallicano factam ex integro adoptaret: Hanc ergo mandati ideam ita emendatam Pater Generalis die trigesima Januarii ad Cardinalem Fleurium nomine Noaillii detulit: ut illam pariter Cardinalibus Rohanio, Bissio, & du Luc Aquensi Archiepiscopo communicaret. Hi omnes hoc scriptum paucis mutatis approbarunt, plura tamen adhuc corrigenda censuit Cardinalis Bissius; displicuit enim, quod Noaillius exposuisset, ejus animin semper a schismate abhorruisse, omnique fidelitate Sacrae Sedi adhæsisse, errores vero, qui in ejus Instructione notati fuissent, plurimum a sua mente abesse &c. Hæc ergo omnia ex Noaillii scripto delebantur, e contrario Bissius alique adhuc petebant, ut Noaillius suam Instructionem omnino retractaret, palamque profiteretur, Constitutionem *Unigenitus* nullatenus errori favere, minus vero quasdam impugnare veritates, aut obscuram esse. Enimvero Noaillius

Sæc. XVIII,
A. C. 1727.

Sæc. XVIII. A. C. 1727. novas identidem correctiones in suo,
 ut vocant *mandato* fieri ægre ferebat,
 Cardinalis tamen Fleurius illum bono
 animo esse iussit, monuitque, ut to-
 tam fiduciam in eum reponeret, sibi-
 que firmiter persuasum haberet, quod
 ei nihil unquam sit propositurus, nisi
 quod ipsius personæ honorificum, Ec-
 clesiæ proficuum, & firmæ paci neces-
 sarium foret. His erectus Cardinalis
 Noaillius lubenter annuit, ut quicquid
 ad finiendam hanc causam conferre
 judicabitur, huic scripto addatur, vel
 dematur: Postquam igitur Noaillii
 mandato ultima manus accesserat, illud
 ad Cardinalem Fleurium mittebatur,
 qui illud etiam Robanio, Chevresio &
 Bissio Cardinalibus necnon Aquensi
 Archiepiscopo communicabat, habi-
 toque unanimi eorum assensu atque
 approbatione, inter hosce Cardinales
 conventum erat, hoc Noaillii scriptum
 Romam esse mittendum unacum literis,
 quas hi tres Cardinales, & simul etiam
 Noaillius ad Papam darent, ita tamen,
 ut Noaillius horum Cardinalium epi-
 stolam, & hi vicissim literas Noaillii
 inspiciendi copiam haberent, prius-
 quam Romam mitterentur: Attamen
 hoc negotium, quamvis bene cæptum,
 tunc tamen finiri haud poterat, eo-
 quod Noaillius violenta rursus febr
 cor-

corruptus, serię occupationi intendere
 haud posset: in hac ergo rerum vicif-
 situdine Fleuryus Cardinalis id uni-
 cum, quod suaderet, habebat, ut
 Noaillius sibi redditus sinceram fidei
 suę declarationem scriptotenus faceret,
 qua reprimi posset calumnia eorum,
 qui de ejus orthodoxia dubitaverint.
 Tertia post die morbi vis adeo remisit,
 ut Noaillius ab amicis suis admonitus,
 petitam declarationem confici juberet,
 eamque suo sigillo & chirographo mu-
 nitam die septima Aprilis post recepta
 morientium Sacramenta Ecclesię Ca-
 thedralis Decano, nonnisi post ejus
 obitum aperiendam consignaret.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1727.

§. II.

*Quorundam Parisiensium Parocho-
 rum epistola ad Cardinalem
 Noaillium.*

Postquam sermo per universam Civi-
 tatem Parisinam increbuerat, Noail-
 lium suę appellationi nuntium misisse,
 & publico scripto, quod Galli *manda-
 mentum* vocant, Constitutionem fuisse
 amplexatum, mox viginti circiter Pa-
 rochi, se Noaillii scriptum, quampri-
 mum illud editurus esset, impugnatu-
 ros declarabant, hancque in rem que-
 rulas ad eundem literas dabant, quas

D d 4 die